

Fluitjes:

Spelen met natuurlijk materiaal is leuk voor jong en oud. Het voorjaar leent zich prima voor het maken van fluitjes. Te gebruiken als afwisseling tijdens een wandeling (het jaagt wild doeltreffend weg) of op een rustig moment in de tuin. Groot is de trots als het lukt om er geluid uit te krijgen.

Fluitekruidfluit

Een fluitje van fluitekruid maak je door een stevige stengel af te snijden, zo'n 10 cm van een verdikking met blad (knoop) en 1 cm erboven. Snijd vervolgens een gleuf overlans in de stengel van 3-4 cm lengte. Blazen maar.

Het fluitje droogt vrij snel uit, na een half uurtje komt er geen geluid meer uit.

Pas op. Gebruik het echte fluitekruid dat in mei overal bloeit. Fluitekruid heeft geen haren op de stengel en de stengel is groen met duidelijke ribbels. 'Look-alikes', vooral langs het water kunnen zeer giftig zijn!

Grasspriet

Het eenvoudigste fluitje, geen mesje nodig en met materiaal in overvloed is wel de grasspriet. Klem een mooie, brede grasspriet strak tussen je vingers en blazen maar. Oorverdovend (na wat oefening).

Een beschrijving hoe je van wilg een fluitje kunt maken staat op www.janvanschaik.nl

Een fluitje van lijsterbes

1. In het voorjaar, wanneer de sapstroom goed op gang gekomen is, neem je een recht takje van Lijsterbes met weinig knoppen en knipt dit af onder een knop. Andere bomen gaan ook wel maar Lijsterbes is erg geschikt.
2. Net boven de knop snijd je met een scherp mes de bast rondom het takje in tot op het hout.
3. Met het heft van het mes klopt je voorzichtig de bast los rondom het takje, behalve op het stukje met de knop.
4. Nu kun je met een draaiende beweging het bastkokertje van het hout losmaken.
5. Met het hout nog in het bastkokertje maak je nu met een rechte en een schuine snede een inkeping op twee centimeter van de rand.
6. Je haalt het houtje uit het kokertje en snijdt een flinter af vanaf de inkeping tot aan de rand.
7. Vervolgens snijd je het twee centimeter lange stukje hout los en stopt het terug in het kokertje, met het platte stuk precies tot aan de inkeping. Dit wordt het mondstuk van het fluitje.
8. De rest van het houtje stop je aan de andere kant weer in het bastkokertje. Door het houtje heen en weer te schuiven in het kokertje kan je de toonhoogte veranderen. Als je twee van zulke fluitjes maakt kun je volwassenen horendol maken door de twee fluitjes tegelijk te bespelen en de toonhoogte te laten variëren.

daar zit muziek in!

1

5

2

6

3

7

4

8

Tekst en foto's: Johan Heirman, Machteld Klees